

Publicerad 2015-12-18 02:49 av Valkyria-Fatale

Ropar - Hallå

Mina ord blir kanske ett eko i cybernet, som ropar - Hallå, men min egen röst studsar tillbaka i retur, utan att någon hörde mitt rop. Det kan kännas som ett utförande av en sol- eller regndans, där varken sol eller regn tittar fram oavsett hur rytmiskt jag för mig. Ingen hör mig, ingen ser mig, ingen bryr sig. Ekot blir en känslomäll, och rodnaden av denna smäll ligger kvar länge på en, rosigt rödflammande på kinden.

Bildkälla: Privat bild (upphovsrätten är min) från mitt Instagramkonto

<https://www.instagram.com/kristina0179/>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Valkyria-Fatale med Poeter.se id #46130 innehar upphovsrätten